2110104: COMPUTER PROGRAMMING

SET

DEPT. OF COMPUTER ENGINEERING CHULALONGKORN UNIVERSITY

ถ้าต้องการเก็บข้อมูลเผื่อค้น ๆ เผิ่ม ๆ ลบ ๆ

- ੀਹੋਂ vector
  - เข้าใช้ข้อมูลด้วย index -> เร็วมาก
  - เผิ่มที่ท้าย ลบตัวท้าย -> เร็วมาก
  - คั้นข้อมูล -> ช้า (ขึ้นกับว่าหาเจอที่ไหน)
  - ต้องการเรียงข้อมูล -> sort
- ੀਹੋਂ set
  - เผิ่ม ลบ คัน ข้อมูลใด ๆ -> เร็ว
  - ใช้ iterator เข้าใช้ข้อมูลได้แบบเรียงลำดับ
  - ข้อมูลไม่มี index กำกับ, ไม่เก็บค่าซ้ำ

set : เซตของข้อมูล

- กลุ่มข้อมูลประเภทเดียวกัน ค่าไม่ซ้ำกัน
- เผิ่ม ลบ คัน ข้อมูลใด ๆ -> เร็ว
- ข้อมูลไม่มี index กำกับ เขียน **s** [k] ไม่ได้
- เข้าใช้ข้อมูลผ่าน iterator จะได้เรียงลำดับ
- เท็บแล้ว เปลี่ยนค่าไม่ได้ (ต้องลบแล้วเผิ่มใหม่)

```
#include <set>
```

```
set<int> s = {3,1,2,6,7};
s.insert( 5 );
s.erase( 2 );
```

การสร้าง set

```
set<int> s1; // เก็บ int
set<double> s2; // เก็บ double
set<string> s3; // เก็บ string
set<vector<int>> s4; // เก็บ vector ที่เก็บ int
auto s5 = set<int>();
```

ทุกกรณีข้างบนนี้ ได้ set ว่าง ๆ s1.size(), s2.size(), ... มีค่าเป็น O

การให้ค่าเริ่มต้นกับ set

```
set<int> s1 = {3, 5, 4, 1}; // initializer list
set<double> s2 = {3.1, 5.2, 4, 3};
set<string> s3 = {"Yes", "No", "Ok"};
set<vector<int>> s4 = {{}, {9}, {2,3}};
```

```
set<int> s5( s1 ); // copy ข้อมูลจาก s1
auto s6( s2 );
```

insert: เพิ่มข้อมูลใน set ไม่ต้องบอกตำแหน่ง

```
set<int> s;
for (int e : {3,1,4,2,5,5,5,5}) {
    s.insert(e);
}
cout << s.size() << endl; // 5</pre>
```

ด้ามีข้อมูลที่จะเผิ่มอยู่แล้ว ก็ไม่เผิ่มให้

ตัวอย่าง : มีเลขอะไรบ้างในสตริง (ใช้ set)

```
#include <set>
using namespace std;
set<char> int count unique digits(string t) {
    set<char> d;
    for (char c : t) {
        if ('0' <= c && c <= '9')
            d.insert(c);
    return d;
```

้ ตัวอย่าง : มีเลขอะไรบ้างในสตริง (ใช้ vector)

```
#include <vector>
                             ้ถ้าใช้ vector ต้องเสียเวลาคัน
#include <algorithm>
using namespace std;
vector<char> count unique digits(string t) {
    vector<char> d;
    for (char c : t) {
        if ('0' <= c && c <= '9')
            if (find(d.begin(), d.end(), c) == d.end())
                d.push back(c);
    return d;
```

set ก็มี iterator ให้ใช้

- s.begin(), s.end(), ++itr, itr++, --itr, itr--
- s.begin() คือตำแหน่งแรก = ตำแหน่งที่มีค่าน้อยสุดใน set
- ถ้าเท่ากับ s.end() แสดงว่า ข้อมูลหมดแล้ว
- เข้าใช้ข้อมูลด้วย *itr
- ทำ itr + k และ itr k ไม่ได้

```
set<int> s = {3,2,5,11,7,17,13};

auto itr = s.begin();

while (itr != s.end()) {

   cout << *itr << ' ';

   ++itr;
}
```

ใช้ range-based for loop ลุยหยิบข้อมูล

```
set<int> s = {4,1,2,6,5};
for (auto itr = s.begin(),end=s.end(); itr!=end; ++itr){
    auto e = *itr;
    ...
}
```

```
set<int> s = {4,1,2,6,5};
for (auto e : s) {
    ...
}
```

ทำได้เหมือน vector

เพิ่ม itr : เลื่อนไปข้อมูลที่มากขึ้น ๆ ๆ

```
set<int> s = {4,1,2,6,5};
for (auto e : s) {
    cout << e << ' ';
}
1 2 4 5 6</pre>
```

vector ได้ตามลำดับซ้ายไปขวา set ได้ตามค่าจากน้อยไปมาก

เพิ่ม itr : เลื่อนไปข้อมูลที่มากขึ้น ๆ ๆ

```
set<char> s = {'Z', 'A', 'C', 'D', 'B'};
for (auto e : s) {
   cout << e << ' ';
                      ABCDZ
```

```
set<pair<int,char>> s = {{3,'Z'}, {5,'A'}, {3,'C'}};
for (auto p : s) {
    cout << '(' << p.first << ','
                << p.second << ") ";
```

(3,C)(3,Z)(5,A)

ลด itr : เลื่อนไปข้อมูลที่น้อยลง ๆ ๆ

```
set<int> s = {4,1,2,6,5};
for (auto itr = s.begin(),end=s.end(); itr!=end;) {
    cout << *(itr++) << ' ';
}</pre>
```

```
set<int> s = {4,1,2,6,5};
for (auto itr = s.end(),beg=s.begin(); itr!=beg;) {
    cout << *(--itr) << ' ';
}</pre>
```

การจัดเก็บข้อมูลภายใน set รองรับการเลื่อนไปตำแหน่ง ที่ค่ามากขึ้น หรือน้อยลง ได้อย่างรวดเร็ว

ตัวอย่าง: ค่าน้อยสุด ค่ามากสุดใน set

```
int get min( set<int> s ) {
   return *(s.begin()); // *s.begin() ก็ได้
int get max( set<int> s ) {
   return * (--s.end()); // *--s.end() ก็ได้
```

การเปรียบเทียบ set

```
s1 == s2 | s1 < s2 | s1 >= s2 | ...
```

```
bool equals(set<int> s1, set<int> s2) {
    int n = s1.size();
    if (n != s2.size()) return false;
    auto i1 = s1.begin();
    auto i2 = s2.begin();
    while (n--) {
        if (*(i1++) != *(i2++)) return false;
                          ้เปรียบเทียบตามลำดับข้อมูล
    return true;
                            ที่แจกแจงได้จาก iterator
```

ข้อมูลใน set เก็บเสมือนเรียงลำดับตลอดเวลา

```
set<int> s1 = {3,2,1};
set<int> s2 = {1,4,2};
cout << (s1 < s2) << end1; // 1
s1.insert(4); s2.insert(3);
cout << (s1 == s2) << end1; // 1
vector<int> v1 = \{1,2,3\};
vector < int > v2 = {3,1,2};
cout << (v1 == v2) << endl; // 0
```

ข้อมูลใน set เก็บแล้วจะเป็น read-only

```
set<int> s = {4,1,2,6,5};
*s.begin() = 99; // WRONG (read only)
```

```
set<int> s = {4,1,2,6,5};
for (auto & e : s)
    e += 7;  // WRONG
```

```
set<vector<int>> s = {{1,2}, {9}};
(*s.begin())[0] = 99; // WRONG
```

```
set<vector<int>> s = {{1,2}, {9}};
(*s.begin()).push_back(99); // WRONG
```

ทำไม ? จะได้เรียนในวิชา โครงสร้างข้อมูล

การค้นข้อมูล : s.find(e)

คืน iterator ที่ชี้ข้อมูล e ที่ผบ ใน s แต่ถ้าไม่มี e ใน s จะคืน s.end()

```
set<int> s = {40,10,50,60,20};
cout << (s.find(50) != s.end()) << end1; // 1
cout << (s.find(99) != s.end()) << end1; // 0</pre>
```

~~วิยาคันเซตด้วย~~ find(s.begin(), s.end(), e)

```
set<int> s;
                                        ทำไม ?
int N = 1000; // try N = 100000
                                     จะเรียนในวิชา
for (int i=0; i<N; ++i)
                                    โครงสร้างข้อมูล
    s.insert(i);
int c = 0;
auto begin = s.begin(), end = s.end();
for (int i=0; i<N; ++i) {
                 segin, end, i) == i); // SLOW
    c += (*s.find(i) == i);
                                        // FAST
cout << c << endl; // 1000
```

ตัวอย่าง : นับจำนวนสระ

```
set<char> vowels = {'A','E','I','O','U',
                     'a','e','i','o','u'};
string line;
getline(cin, line);
auto vend = vowels.end();
int count = 0;
for (char c : line) {
   if (vowels.find(c) != vend)
        ++count;
cout << count << end1;</pre>
```

ลบแบบที่ 1 (ลบตรงไหน) : s.erase(itr)

- ลบข้อมูลใน s ที่ itr ชี้
- คืน iterator ที่ชี้ข้อมูล "ถัดไป" ("ถัดไป" ของ e คือข้อมูลน้อยสุดที่มากกว่า e)

```
set<int> s = {40,10,50,60,20};
auto itr = s.begin(); // ชี้ที่ 10
++itr; // ชี้ที่ 20
itr = s.erase(itr); // ลบ 20, itr ชี้ที่ 40
cout << *itr << endl; // 40
```

ลบแบบที่ 2 (ลบอะไร) : s.erase(e)

- ลบข้อมูล e ใน s ออก
- ถ้ามี e ให้ลบ คืน 1 ถ้าไม่มี คืน 0

ตัวอย่าง: erase_range

```
void erase range(set<int> &s, int low, int high) {
    auto itr = s.begin();
    while (itr != s.end() && *itr <= high) {
        if (low <= *itr && *itr <= high)</pre>
            itr = s.erase(itr);
        else
            ++itr;
int main() {
    set<int> s = {4,1,2,5,9,3,7,8,6,0};
    erase range(s, 2, 6);
    for (auto e : s)
                                    01789
        cout << e << ' ';
```

ตัวอย่าง: erase_range (แบบผิด)

```
void erase range(set<int> &s, int low, int high) {
    for (auto e : s) {
        if (low <= e && e <= high)
            s.erase(e);
                          ดูเหมือนทำได้ แต่การเผิ่ม/ลบข้อมูล
                          ระหว่างการวนหยิบข้อมูล อาจผิด
int main() {
    set<int> s = {4,1,2,5,9,3,7,8,0};
    erase range(s, 2, 6);
    for (auto e : s)
        cout << e << ' '; 0 1 3 7 8 9 Ñ0
```

บริการอื่น ๆ ของ set

- s.empty() ถ้าไม่มีข้อมูลคืนจริง ไม่งั้นคืนเท็จ
- s.clear() ลบข้อมูลทั้งหมด เหลือ 0 ตัว
- และอีกหลายบริการ (ที่ขอไม่ครอบคลุมในวิชานี้)

https://cplusplus.com/reference/set/set/

ตัวอย่าง: set intersection (แบบที่ 1)

```
set<int> intersection(set<int> &s1, set<int> &s2) {
    set<int> s;
    for (auto e : s1) {
        if (s2.find(e) != s2.end())
            s.insert(e);
    return s;
```

ลุบตรวจสมาชิกของ ร1 ที่ค้นผบใน ร2

ตัวอย่าง: set intersection (แบบที่ 2)

การลุยหยิบข้อมูลจาก set จะได้ข้อมูลจากน้อยไปมาก

ตัวอย่าง: set intersection (แบบที่ 2)

```
set<int> intersection(set<int> &s1, set<int> &s2) {
    set<int> s;
    auto i1 = s1.begin(), e1 = s1.end();
    auto i2 = s2.begin(), e2 = s2.end();
    while (i1 != e1 && i2 != e2) {
        if (*i1 < *i2) {
            ++i1;
        } else if (*i2 < *i1) {
            ++i2;
        } else { // *i1 == *i2 is true
            s.insert(*i1);
            ++i1; ++i2;
                                การลุยหยิบข้อมูลจาก set
    return s;
                                จะได้ข้อมูลจากน้อยไปมาก
```

ตัวอย่าง: set intersection (แบบที่ 3)

```
void intersection(set<int> &s1, set<int> &s2) {
    auto i1 = s1.begin(), e1 = s1.end();
    auto i2 = s2.begin(), e2 = s2.end();
    while (i1 != e1 && i2 != e2) {
        if (*i1 < *i2) {
            i1 = s1.erase(i1);
        } else if (*i2 < *i1) {
            ++i2;
        } else {
                                  ้นลลัพธ์อยู่ใน ร1
            ++i1; ++i2;
    while (i1 != e1) i1 = s1.erase(i1);
```

ตัวอย่าง: Sieve of Eratosthenes

จำนวนเฉพาะทุกตัวที่มีค่าไม่เกิน **N**

```
s = { 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50}
```

```
{ 4, 6, 8, 10, ..., 50}

{ 6, 9, 12, 15, ..., 48}

{ 8, 12, 16, 20, ..., 48}

{10, 15, 20, 25, ..., 50}

{12, 18, 24, 30, ..., 48}

{14, 21, 28, 35, ..., 49}
```

ตัวอย่าง: Sieve of Eratosthenes

```
set<int> eratosthenes(int N) {
    set<int> s;
                                    4, 6, 8, 10, ...}
    for (int i=2; i<=N; ++i) { { 6, 9, 12, 15, ...}
                                   { 8, 12, 16, 20, ...}
        s.insert(i);
    for (int i=2, x=sqrt(N); i<=x; ++i) {
        for (int k=2*i; k<=N; k+=i)
             s.erase(k);
                             ลบด้วย iterator
    return s;
                           น่าจะเร็วทว่า ลองคิดดู
```

set : สรุป

- เหมาะกับการเก็บข้อมูลที่ไม่ต้องการข้อมูลซ้ำ
- iterator วังตามข้อมูลจากค่าน้อยไปมาก (หรือมากมาน้อย)
- คันได้เร็ว เพิ่มได้เร็ว ลบได้เร็ว แต่ห้ามเปลี่ยนค่าของข้อมูล
  - s.find(e), s.insert(e), s.erase(e), s.erase(itr)
  - ใช้เวลาแปรตาม log₂(ปริมาณข้อมูล)
    (จะได้เรียนในวิชาโครงสร้างข้อมูล)